

SONIA ESPARCIA MARTÍNEZ

És autodidacta. De petita pintava i dibuixava. Fins als 10-11 anys pintava molt. Paisatges, cases, persones. Al principi fa reproducció de bellesa per bellesa.

També escrivia poesia i pensaments. Quan es troba bé li produeix ganes de pintar.

Als 18 anys comença una etapa de meditació i busca de pau interior. Expressar llibertat. És el moment en el que no hi ha normes. Mescla els colors com vol. En la societat hi ha obligacions, hi ha horaris. Tracta de rompre els ferms mitjançant la aplicació lliure del color. No deixar-se portar per la cadena social.

Tècnica

Tècnica: Acrílic. Transmet millor la llibertat. Pretén rompre lligams i introduir elements nous.

Comença a Albacete i es trasllada a Madrid. Comença a alliberar-se allí. A Eivissa busca i troba el seu lloc. Sempre va sentir la necessitat de conèixer l'illa. Exposa que no es gaudeix de l'illa el suficient.

En les seus treballs utilitza diferents formes de traç.

Utilitza el color saturat i directe del pot. No posava títols. Ara els aporta a la llista. Perquè ho explica a qui vol saber el que ella en pensa dels quadres però li agrada que cada persona interpreti el que vulgui lliurament.

Cada quadre, cada obra és única perquè és irreplicable fer el mateix traç. Està en permanent recerca de noves fórmules plàstiques.

Predomini de color: Taronja i blanc. Símbol de la puresa – llum i alegria.

Missatge: Alliberar-se de la càrrega de les coses materials. Es pregunta on anem i creu que és important lluitar per al què realment ens importa, estimar-nos més (treballar l'autoestima).

Tots les obres que ha realitzat en l'últim any tenen nom de sensacions. Plasma la por a començar alguna cosa nova i al fracàs sentimental.